

Komentarz egzegetyczny do tekstu 1Kor 1,18-25

5. niedziela po Trójcy Świętej

Tłumaczenie:

18 Słowo bowiem to **krzyża** tym wprawdzie *którzy-są-gubieni (gubią-się-sami)* głupotą* jest,
tym zaś którzy-są-zbawiani mocą^ Boga jest.

19 Napisane-zostało bowiem:

„zgubię mądrość** mądrych**
i rozumienie rozumnych odrzucę”.

20 Gdzie mądry**?

Gdzie uczone-w-pismach?

Gdzie rozumny-poszukiwacz wieku tego?

Czy nie ogłupił* (uczynił-głupotą*) Bóg mądrość** świata?

21 Skoro bowiem w mądrości** Boga nie poznał świat Boga przez mądrość**,
upodobał-[sobie] Bóg przez głupotę* *głoszenia* (kerygmatu) zbawić wierzących.

22 Skoro i Żydzi [o] znaki pytają,

i Grecy mądrości** szukają,

23 my zaś głosimy **Chrystusa Ukrzyżowanego**,

Żydom wprawdzie skandal (zgorszenie),
narodom zaś głupotę*,

24 tym zaś powołanym, Żydom jak i Grekom, **Chrystusa**,

Boga moc^ i Boga mądrość**,

25 że to-co-głupie* Boga mądrzejsze** [od] ludzi jest

i słabość Boga silniejsza [od] ludzi.

Objaśnienia do tłumaczenia:

-18a: *apollymenoi* – to dativus participium biernego lub zwrotnego czasownika *apollymi* – gubię, wytracam, niszczę, zabijam; w ostrym kontraście do paralelnego w 18b *sodzomenoi* od *sodzo* – zbawiam, ratuję, wybawiam

-18a: *moria* tłumaczę jako „głupota”*, co jest antonimem uniwersalnej w wymowie „mądrości”*** - *sofia*; głupstwo brzmi zbyt jednostkowo i niepoważnie

-20b: *grammateus* w ewangeliach to „uczony w Piśmie”; chodzi o wykształconych ludzi, którzy znają się na słowie pisanym; też skrybowie – urzędnicy administracji

-20c: rzeczownik osobowy *sydzetetes* spokrewniony jest z czasownikiem *dzeteo* – poszukuję, badam, dociekam; jednocześnie przedrostkiem *syn-* nawiązuje do *synesis* – rozumienia, rozumu, rozsądku z 19c

-23 i 24: to jedno zdanie z orzeczeniem „głosimy” – *keryssomen* (por. kerygma), z wieloma biernikami w akkusativie i okolicznikami w dativie

-25a: spójnik *hoti* traktuję jako rozpoczynający mowę zależną, a nie jako wprowadzający uzasadnienie; „głosimy ..., że głupota Boga ...”; por. użycie w 1Kor 1,5.11.12.14.15

-25a: tu użyto neutrum przymiotnika *moros* - głupi

Kontekst, struktura, próba interpretacji:

Uzasadniający – por. „bowiem” - wywód o słowie „tym krzyża”, czyli przynależącym do krzyża, nierozzerwalnie z nim związanym, nawiązuje do poprzedzającego zdania z 1,17: „Nie posłał bowiem mnie Chrystus chrzcić, ale ewangelizować, nie w mądrości** słowa, aby nie został-pusty (lub oddany, porzucony, odsunięty) **krzyż Chrystusa**”. Apostoł od w.10 odpowiada na niezrozumiałe w świetle ewangelii podziały na grupy wśród Koryntian, których tożsamość definiowali poprzez osobę dokonującą chrztu (ja Pawłowy, ja Kefasowy, ja Apollosowy ...), napominając ich, że jedynie treść głoszonej ewangelii, którą jest osoba i **krzyż Chrystusa**, może konstituować tożsamość, tym samym przynależność chrześcijanina.

Często mylnie uważa się 1,18nn za odrzucenie myślenia, wszelkich badań naukowych czy poszukiwań filozoficznych. Apostoł jednak nawołuje tu Koryntian „jedynie” do tego, by w sprawach Boga i

zbawienia nie przywiązywali wagi do formy świadczącej o mądrości** ludzkiej, potędze^ i dobrym pochodzeniu w tym świecie (por. 1,26), lecz koncentrowali się na treści – **Chrystusie**

Ukrzyżowanym, który uosabia mądrość** i potęgę^ Boga i tylko przez niego możemy Boga poznać (w.21)

Wymowa całego fragmentu bazuje na kontrastach i analogiach, na tych oczywistych językowo oraz tych odkrytych dla nas w ewangelii przez apostoła. Kontrasty to np. *zguba* i zbawienie, głupota* i moc Boga, głupota* i mądrość**, słabość i siła. Analogie: *zguba* i odrzucenie, mądrość i rozumienie, mądrość i poszukiwanie, i znajomość pism; poznanie Boga i zbawienie wierzących; Żydzi i Grecy, pytanie i poszukiwanie, znaki i mądrość, skandal i głupota*, Boga moc^ i Boga mądrość**, to-co-głupie* Boga i słabość Boga